

Közeledik a fűtési idő, a távfűtésnek egyre kevesebb híve van, s aki nem híve, de nem tud(ott) leválni vagy nincs még vízszintes elosztás a lépcsőházában, az vakarhatja a fejét a téli fűtésszámlák miatt.

Megkérdeztük a városlakókat, hogy mennyire voltak-vannak megelégedve a távfűtéssel és miért választották inkább az anyagi befektetéssel járó egyéni hőközpontot az elmúlt néhány évben.

Közüvélemény-kutatásunk nem feltétlenül ad teljes képet a helyzetről, de megpróbáltuk a város több pontján szóba állni az emberekkel, akik különböző lakószövetségekhöz, kazánházakhoz tartoznak. Illetve tartoztak.

Emese (Hársfa sétány):

Másodosztályú, három szobás lakásban lakunk, nem voltunk leválva és tavaly a fűtésidény alatt 400-500 lejés közös költséget fizettünk. A tömbházfelelős javasolta, hogy szereltessek be a vízszintes elosztást, ami bevált a szomszéd tömbházban. A szerelés sokkal kevesebbe került, mintha egy saját kazánt vásároltunk volna.

Ugyanakkor télen spórolni tudunk, mert ez a rendszer lehetővé teszi, hogy a lakáson szabályozzuk a hőmérsékletet. A blokkból minden lakó beleegyezett ebbe a megoldásba, leadták a kérést és az Urbana egy hónapja befejezte a munkát. Az ajtón belül a szerelés összesen 1700 lejbe került, ebből 700 lej volt a gigakalória mérő óra.

A lakáson kívüli munkálatokat nem a lakók, hanem az Urbana fizette. A fűtést továbbra is a közösből kapjuk, így még nem tudom megmondani, hogy mennyi lesz a havi fűtésszámla, de az biztos, hogy kevesebb, mint tavaly.

József (Bethlen lakótelep, 1-es kazánház):

Nem emlékszem pontosan, de biztos van tíz éve, hogy beszereltettük a saját kazánt. Még az első között váltunk le, amikor már gond kezdett lenni a fűtéssel, az árakkal. Akkor körülbelül 4000 lejbe került, de azóta már visszahozta az árat. Eszünkbe sem jutott soha, hogy visszacsatlakozzunk a közöstre, most aztán meg pláne nem.

Nem vállalta a nevét (Tábor utca, „nyugdíjas tömbház”):

Szolgálati lakásban lakunk, egy parányi garzon, a fűtést és a meleg vizet is a közösből kapjuk. A szolgáltatás minőségével nincs gond, de az árakkal igen. Ha a lakás a sajátunk lenne, gondolkodás nélkül saját kazánt szereltetnék.

Hajnal (Győzelem utca, Bethlen lakótelep, 2-es kazánház):

2008-ban szereltettünk saját kazánt, elsősorban azért, mert télen óriási összegeket fizettünk és évszaktól függetlenül a szolgáltatás minősége is gyenge volt. Emlékszem, hogy reggelente legalább 20 percig csorgattam a meleg vizes csapon a vizet és vártam, hogy melegedjen, de úgylis csak épp, hogy langyosodott. Persze ezt a mennyiséget is meleg vizes áron fizettük.

Az is nagyon bosszantó volt, hogy a rosszul szigetelt csöveken elfolyt vízmennyiséget mindig a le nem vált lakókra osztották - hiába volt a vízóra, mindig többet fizettettek, mint amit elfogyasztottunk. Reklamáltunk, de feleslegesen.

Mióta saját kazánunk van, nem bosszankodunk és a költségek is a felére csökkentek. Eszem ágában sincs visszacsatlakozni a közös hálózatra, még akkor sem, ha fűt-fát ígérnek.

Annamária (Tábor-lakótelep, Függetlenség sugárút):

Öt éve váltam le a közös rendszerről a magas költségek miatt. A távfűtés jó volt, de a meleg víz szolgáltatással gondok voltak, főleg azért, mert a tömbházban nagyrészt nyugdíjasok laknak és csak nagyon ritkán engedték meg a meleg vizes csapot.

Megérte a saját kazánt beszereltetni, az összköltség télen sem volt több 300 lejnél. Ugyanakkor a lakásban éjjel-nappal van meleg víz és olyan meleg, amilyent akarunk.

Visszacsatlakozni egyelőre nem szeretnék. Hiába mondják, hogy olcsóbb lesz - a bizalom elveszett s amíg valóban nem győződök meg, hogy valóban olcsóbb a közös, addig marad a saját kazán.

István (Bethlen Gábor utca, Köztársaság lakószövetség):

Két éve váltunk le a közös távfűtésről, annak ellenére, hogy mivel közel vagyunk a kazánházhoz, nem volt probléma sem a meleg vízzel, sem a fűtéssel. De a költségekkel igen, a nyugdíjhoz viszonyítva nagyon magasak voltak.

Mióta beszereltettük a saját kazánt, akkor van meleg vizünk, amikor mi akarjuk és olyan a fűtés, amilyet mi szeretünk. Egyáltalán nem csatlakoznánk vissza a közösbe, nem azért váltunk le. A visszaállással járó hercehurca miatt és a költségek miatt sem érné meg s egyébként is a tömbházban már minden lakó levált.

Emese, huszonéves (Tomcsa Sándor utca):

Néhány éve saját hőközponttal rendelkezek. Mivel a hatodik emeleten lakok és sokan leváltak, ezért olyan is volt, hogy húsz percig engedtem a melegvizet, ami hideg volt, de én melegként fizettem ki. Így telt be a pohár.

Egyrészt elkéstem helyekről, mert nem tudtam zuhanyozni időben, másrészt anyagi vonzata is volt. Most már sokkal praktikusabb, kényelmesebb és olcsóbb. Talán azt mondhatom, hogy mostanra visszahozta az árát. Csak akkor csatlakoznék vissza, ha biztosítanák azt, hogy kinyitom a csapot és jön a melegvíz, akkor igen, de ennek nem látom esélyét.

Tünde, kisgyerekes anyuka (Kórház-lakószövetség):

Két éve váltunk le. Azért választottuk ezt a megoldást, mert a harmadikon lakunk, nem jött fel eddig a melegvíz. Kicsi is van a háznál. Ezért döntöttünk így.

Irén, nyugdíjas (Sziget utcai lakószövetség):

Távszolgáltatáson vagyunk. Úgy volt, hogy leválunk, de nem volt eddig pénzünk rá. A szolgáltatással muszáj megelégedni, mert más nincs.

Lóttek a távhőnek?

A válaszadók szerint egyértelműen. Kilenc interjúalanyunk közül csupán egy mondta azt, hogy a távhőt szolgáltató rendszer (úgy tűnik) be fog válni, a többiek kategorikusan elutasítják a klasszikus fűtés-szolgáltatásnak még a gondolatát is, akik pedig „rajta maradtak”, azok kényszerből vannak ebben a helyzetben.

Az „úgy volt, hogy leválunk, de nem volt eddig pénzünk rá A szolgáltatással muszáj megelégedni, mert más nincs” válasz jelzi a legjobban ezeknek az embereknek, családoknak, háztartásoknak a helyzetét. Ők azok, akiknek nincs pénzük a leválásra, s a helyzetnek köszönhetően ők kapták-kapják meg a legnagyobb számlákat is a téli hónapokban.

Náluk nincs melegvíz reggel, kénytelenek több percig engedni ki a rendszerből a hideg vizet, hogy meleghez jussanak, s a hidet is melegként fizetik ki – persze, ha van miből.

Egyelőre úgy néz ki, hogy akik a távhőszolgáltatáson maradtak és elégedettek is vele, az a jéghegy csúcsa, vagyis a lakóknak egy igen kevés szegmense – s ahogy a válaszokból is kiderül, a távhőszolgáltatás jövőjét egyedül az ún. vízszintes elosztásra való áttérés, a meglévő rendszer teljes korszerűsítése menthetné meg.

Néhány éve tűzoltás és mentés folyik,

még akkor is, ha pályázatokból, beruházásból sikerült felújítani kazánházakat, vezetékeket, napkollektoros rendszert elindítani, s az önkormányzat és a szolgáltató továbbra is ezen az úton kíván [haladni](#) .

A kérdés az, hogy milyen ütemben haladnak a felújításokkal, hiszen az utóbbi három évben több ilyen jellegű [munka](#) is lezajlott, de vajon meddig kell várjon az a „maradék”, kb. 2500 háztartás, ahol nem álltak át az egyéni gázkazánra?

Honlapunk nemrég közölt [interjút](#) a város első emberével, amiben Bunta Levente befektetőket említ, de pontos időt nem.

Úgy tűnik, hogy a város és az Urbana mostani vezetése egy olyan dolgot próbál helyreállítani és működtetni, amit az előttük levő vezetőség kúrt el. Nem kicsit, nagyon.